

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Старобългарскый-тъ языкъ, като що има въ писменность-та си двѣ азбуки: кирилицѣ и глаголицѣ, различни между-си по начъртаніе-то, по време-то на происхожданье-то си, по обширность-та на употребеніе-то си, и по свои-тѣ сетнины, и понеже той сѣщо има опазены паметници написаны, както съ кирилица-та, тѣй и съ глаголица-та, једнакво интересны за новобългарска-та ни писменность: за туй въ настоящія Сборникъ, за да са-представѣтъ, колкото је възможно, по-пълны познанія на старобългарска-та писменность, излагатъ-са: I. колкото извѣстны старобългарскы паметници има написаны съ кирилица-та, съдружены съ краткы за тѣхъ историческы упознанія и съ забѣлѣжки за нѣкои особености въ правописаніе-то имъ; II. образци отъ древня-та